

Consiliul Superior al Magistraturii
Judecătoria Chișinău
Sediul Buiucani
MD-2012, mun. Chișinău, str. M. Viteazul 2
tel. 022-29-50-92

Высший Совет Magistratury
Суд Кишинэу
Офис Буюкань
MD-2012, мун. Кишинэу, ул. М.Витязул 2
тел. 022-29-50-92

Judecător Andrei Niculcea, bir. 619

28 aprilie 2017

Dosarul nr.12-ij_14-29953-26042017(14-108/17)

Către

Curtea Constituțională RM

mun. Chișinău, str. A. Lăpușneanu, 28
MD-2004

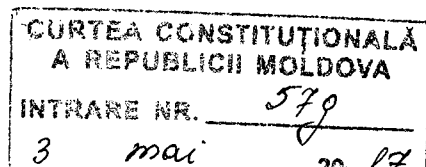
Onorată Curte,

În conformitate cu prevederile art.135 din Constituția Republicii Moldova, art.4 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, Vă remitem copia încheierii din 27.04.2017 pe 2 file și sesizarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate art.328 Cod Penal pe 10 file.

Cu cea mai înaltă considerație pentru Onorata Curte,

Andrei Niculcea

Judecător al Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ a REPUBLICII MOLDOVA

SESIZARE
privind excepția de neconstituționalitate

prezentată conform prevederilor art.135 alin.(1) lit.a) și lit.g) din Constituție

I – Autorul sesizării

1. nume – Dumneanu
2. prenume – Radu
3. funcția – avocat
4. adresa – Republica Moldova, mun. Chișinău, str. N. Sulac 4, ap. 129
5. tel. – 078528475, email – radu.dumneanu79@gmail.com
6. numele și prenumele reprezentantului –
7. ocupația reprezentantului –
8. adresa reprezentantului –
9. tel. reprezentant –
10. fax reprezentant –
11. –

II – Obiectul sesizării

12. Prezenta sesizare are ca obiect - solicitarea de verificare a corespunderii constituționalității a sintagmelor *„dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile”*, care se conține în dispoziția art.328 alin.(1) Cod penal și *„soldate cu urmări grave”*, care se conțin în dispoziția art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal, deoarece contravin flagrant prevederilor art.6 paragraful 1 și art.7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și a prevederilor art.22 al Constituției Republicii Moldova, potrivit cărora *„Nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos. De asemenea, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos”*.

La fel, se impune verificarea constituționalității inclusiv a prevederilor art.126 alin.(2) Cod penal care este expus după cum urmează: *„Caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”*, pentru a stabili dacă este conform prevederilor art.16 alin.(2) al Constituției Republicii Moldova, potrivit căruia *„Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine social”*.

III – Circumstanțele litigiului examinat de instanța de judecată

13. La moment numitul Gamrețki Igor este acuzat de comiterea

infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal, iar prin demersul procurorului din 26.04.2017 s-a solicitat aplicarea în privința acestuia a măsurii de constrângere arestul preventiv.

Pentru a dispune reținerea lui Gamrețki Igor s-a motivat prin faptul că, citez: „... se constată că șeful Direcției generale transport public și căi de comunicație a Primăriei mun.Chișinău ... neavînd nici o calitate în cadrul grupului de lucru pentru desemnarea unui partener public privat și avînd în vedere întîlnirile frecvente pe care le avea acesta cu beneficiarul efectiv al companiei EME PARKLEITSISTEM GmbH, care se rezumau la aranjarea procedurii menționate, acționînd în coparticipare cu Nistor Grozova și alte persoane, a săvîrșit infracțiunea prevăzută de art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal, și anume, săvîrșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin Lege, dacă aceasta a cauzat urmări grave intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice”.

Ulterior pentru acuzarea lui Gamrețki Igor, în ordonanța de punere sub învinuire s-a indicat că, citez: „... a fost responsabil de partea tehnică a proiectului construcției parcarilor din mun.Chișinău și pregătirea infrastructurii din anul 2013, proiect finanțat cu bani împrumutați de la Banca Europeană de Reconstrucții și Dezvoltare.

Detaliile privind modalitatea de trucare a concursului fiind stabilite în cadrul întîlnirilor frecvente avute loc în perioada lunii iulie 2015, dintre Pincevschii Alexandr și Gamrețki Igor ... în care au organizat participarea fictivă a companiei „Sizif-L” SRL pentru desemnarea cîștigătoare a companiei EME PARCLEISISISTEM GmbH, ambele companii fiind de fapt gestionate din umbră de către Pincevschii Alexandr, care urmărea/urmărește un interes material ...”.

13.1) La fel, fără a se indica în ce ar fi constat coparticiparea lui Gamrețki la semnarea contractului, în abstract s-a indicat că acesta a participat cu numitul Nistor Grozavu la semnarea contractului dintre Primăria mun.Chișinău și EME PARCLEISISISTEM GmbH, în lipsa aprobării proiectului de contract de către Consiliul municipal Chișinău.

13.2) În același context, pe lîngă indicarea unor acțiuni care prin sine nu reprezintă depășire a atribuțiilor de serviciu (*întîlniri cu Pincevschii*) s-a indicat în mod abstract și consecințele faptei prejudiciabile, fără a le nominaliza, indicîndu-se doar formal că ar reprezenta urmări grave.

13.3) Calificarea eronată a acțiunilor inculpatului a fost posibilă inclusiv din cauza lipsei de previzibilitate a legii penale, fapt datorat formulării foarte vagi a sintagmelor „dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile”, care se conține în dispoziția art.328 alin.(1) Cod penal și „soldate cu urmări grave”, care se conțin în dispoziția alin.(3) lit.d) a aceluiași articol din Codul penal, fapt care nu este permis de art.22 din Constituție.

Aici se impune și mențiunea că agravanta sub formă de „soldate cu urmări

grave", face imposibilă stabilirea întinderii urmărilor care urmează a fi sancționată potrivit normei date.

13.4) În legătură cu situații similare, în Hotărârea nr.21 din 22.07.2016 Curtea Constituțională s-a expus în rezultatul verificării corespunderii normelor Constituției a prevederilor art.125 lit.b) Cod penal, indicînd, citez: „52. Curtea reține că unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului și ale statului de drept îl constituie principiul legalității. Preeminența dreptului se asigură prin întreg sistemul de drept, inclusiv prin normele penale, acestea caracterizându-se prin anumite trăsături proprii, distinctive în raport cu alte categorii de norme, ce se diferențiază între ele prin caracterul și structura lor, prin sfera de incidență.

53. În jurisprudența sa Curtea a reținut că „preeminența dreptului în materie penală exprimă printre altele asigurarea legalității infracțiunilor și pedepselor; inadmisibilitatea aplicării extensive a legii penale, în detrimentul persoanei, în special, prin analogie”.

54. Curtea menționează că incriminarea faptelor în legile penale, stabilirea pedepsei pentru ele, precum și alte reglementări, se întemeiază pe rațiuni de politică penală. Astfel, legea penală constituie un ansamblu de reguli juridice, formulate într-o manieră clară, concisă și precisă.

55. Or, calitatea legii penale constituie o condiție vitală pentru menținerea securității raporturilor juridice și ordonarea eficientă a relațiilor sociale.

56. Curtea observă că practicarea ilegală a activității de întreprinzător, care face obiectul prezentei cauze, este pasibilă atât de răspundere penală, cât și de răspundere contravențională. ...

61. Curtea reține că autorul excepției de neconstituționalitate a pretins că dispoziția cuprinsă la lit.b) a art.125, și anume „desfășurarea unor genuri de activitate interzise de legislație”, este lipsită de previzibilitate și claritate, și încalcă articolul 22 din Constituție, care stabilește că nimeni nu poate fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care în momentul comiterii nu constituiau un act delictuos.

62. Potrivit jurisprudenței Curții Europene, art.7 § 1 din Convenția Europeană, care consacră principiul legalității incriminării și pedepsei (nullum crimen, nulla poena sine lege), pe lângă interzicerea, în mod special, a extinderii conținutului infracțiunilor existente asupra unor fapte care, anterior, nu constituiau infracțiuni, prevede și principiul potrivit căruia legea penală nu trebuie interpretată și aplicată extensiv în defavoarea acuzatului, de exemplu, prin analogie.

63. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că persoana este în drept să cunoască, în termeni foarte clari, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze responsabilitatea penală (cauza Kokkinakis contra Greciei din 25 mai 1993). Atunci când un act este privit ca infracțiune, judecătorul poate să precizeze elementele constitutive ale infracțiunii, dar nu să le modifice, în detrimentul acuzatului, iar modul în care el va defini aceste elemente constitutive trebuie să fie previzibil pentru orice persoană consultată de un specialist (cauza X. contra

Regatului Unit din 7 mai 1982).

64. În același timp, având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, Curtea Europeană a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Deși certitudinea în redactarea unei legi este un lucru dorit, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor (Hotărârea din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza S.W. împotriva Regatului Unit)".

13.5) În speța noastră însă noțiunea și înțelesul sintagmelor „dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile”, care se conține în dispoziția art.328 alin.(1) Cod penal și „soldate cu urmări grave”, care se conțin în dispoziția art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal nu sunt reflectate în nici o Lege sau alt act normativ, situație care lasă la discreția subiectivă a reprezentantului organului de urmărire penală sau a judecătorului, pentru a se expune care consecință a faptei prejudiciabilă poate fi incriminată persoanei, situație inadmisibilă într-o societate democratică.

13.6) În continuare, în aceeași Hotărâre, Curtea constituțională a indicat că, citez: „67. În același timp, Curtea reține că, având în vedere specificul dreptului penal, legiuitorului îi revine obligația să dea dovadă în actul de legiferare de exigențe sporite în respectarea principiului clarității și previzibilității legii. ...

69. ... Or, interpretarea strictă a legii penale este un corolar direct al principiului legalității penale, a cărui valoare juridică este recunoscută atât în legislația națională, cât și în cea europeană. Art. 3 alin. (2) din Codul penal stabilește expres că „interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sunt interzise”, în caz contrar judecătorului i-ar reveni puterea de creare și legiferare a infracțiunilor.

70. Curtea menționează că, în materie penală, principiile „nullum crimen sine lege” și „nulla poena sine lege”, stabilite ca valori constituționale în art.22 din Constituție, impun ca doar legiuitorul să reglementeze conduita incriminată, astfel încât fapta, ca semn al laturii obiective, să fie cert definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală. O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. Cerința interpretării stricte a normei penale, ca și interdicția analogiei în aplicarea legii penale urmăresc protecția persoanei împotriva arbitrarului.

71. Curtea reține că persoana trebuie să poată determina fără echivoc

comportamentul care poate avea un caracter penal.

72. În cauza *Dragotoniou și Militaru-Pidhorni c. României* (hotărârea din 24 mai 2007) Curtea Europeană a statuat: „Ca o consecință a principiului legalității condamnărilor, dispozițiile de drept penal sunt supuse principiului de strictă interpretare”.

73. De asemenea, în jurisprudența sa, Curtea de Justiție a UE a statuat că „principiul potrivit căruia o dispoziție de drept penal nu poate fi interpretată extensiv în defavoarea acuzatului, corolar al principiului legalității incriminării și al pedepsei și, în general, al principiului securității juridice, împiedică declanșarea procedurilor penale în privința comportamentelor ce nu sunt clar definite ca infracțiuni prin lege” (Procedurile penale împotriva lui X, cauzele reunite C-74/95 și C-129/95, 12 decembrie 1996, §25). ...

83. În această ordine de idei, Curtea reamintește că unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului și ale statului de drept îl constituie principiul legalității. În acest sens, Curtea subliniază că analogia nu este permisă niciodată în dreptul penal în detrimentul inculpatului. Dimpotrivă, în domeniul penal, legea este de strictă interpretare. În acest context, însăși Constituția, în articolul 22, garantează că nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos”.

13.7) În același timp, referitor la calitatea și previzibilitatea sintagmelor care se conțin în legea penală, a căror constituționalitate se contestă prin prezenta sesizare, se poate menționa că atât art.313 Cod contravențional, cât și art.328 Cod penal sunt componente materiale, diferența dintre aceste două norme de drept, fiind pe de o parte mențiunea din norma contravențională „**dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii**” și cea din norma penală „**dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile**”.

Având în vedere circumstanțele expuse, lipsa de claritate a legii determină calificarea subiectivă a acțiunilor persoanelor, a căror acțiuni sunt investigate, în dependență de modul în care „convine” reprezentanților organului de urmărire penală.

13.8) Referitor la noțiunea de daune în proporții considerabile se impune mențiunea că aceasta este indicată doar în art.126 alin.(2) Cod penal, fiind redat, după cum urmează: „**Caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului**”.

Această normă, la fel, este incertă, ori în dependență de însemnătatea unor bunuri sau valori pentru diferite victime, în dependență de aprecierea subiectivă a acesteia, a reprezentantului organelor de drept sau a judecătorului, aceleași fapte pot fi calificate diferit, ca infracțiune sau contravenție, situație care poate implica încălcarea

inclusiv a dreptului constituțional, potrivit căruia toate persoanele sunt egale în fața Legii.

13.9) Totodată, se impune mențiunea că Curtea Europeană a drepturilor omului, în cauza **Liivik vs. Estonia** din 25.06.2009, s-a expus asupra sintagmei „*care a cauzat daune considerabile intereselor protejate de lege a persoanei, întreprinderii, organizației fie intereselor naționale*”, fiind scoase în evidență constatări relevante și pentru speța dată, precum că în legislația statului estonian nu există criterii care să fi fost elaborate pentru a evalua consecințele faptei pretins prejudiciabile a unei persoane publice, situație care nu a permis reclamantului să prevadă în mod rezonabil că actele sale vor fi considerate ca provocând pagube semnificative.

În partea ce se referă la cauzarea de pagube morale considerabile intereselor statului, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat că această evaluare a fost realizată de către instanțele judecătorești retroactiv, pe baza judecății lor discreționare și nu era susceptibilă de a fi probată, făcându-se concluzia că doar prin încălcarea Legii a fost posibilă cauzarea unei daune considerabile.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat că o interpretare atât de largă ar putea transforma orice încălcare de lege în infracțiune, iar orice daune provocate prin încălcarea legii ar putea fi considerată „*considerabilă*”, concluzionând că utilizarea unor noțiuni largi și criterii vagi, preluate din legislația sovietică, în dispoziția unei norme penale afectează calitatea legii cerută de Convenție în materie de claritate și previzibilitatea efectelor sale (*datele despre cauza Liivik v. Estonia au fost preluate din sesizarea avocatului Dorin Popescu, aflată la moment pe rol la Curtea Constituțională*).

13.10) Având la bază concluziile Curții constituționale și cele ale Curții Europene a Drepturilor Omului invocate *supra*, consider că sunt relevante următoarele norme de drept, care justifică afirmația că, în contextul legislativ creat este imposibilă stabilirea caracterului contravențional sau penal al faptei:

- art.1 alin.(3) Cod contravențional, care indică expres faptul că „*Dacă în procesul aplicării unui alt act normativ se constată că prevederile acestuia contravin principiilor stabilite în prezentul cod, se aplică prevederile prezentului cod*”;

- art.10 Cod contravențional „*Constituie contravenție – fapta, acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod (!!!) și este pasibilă de sancțiune contravențională*”;

- art.5 alin.(2) și art.3 alin.(2) Cod penal, care indică expres că **interpretarea extensiv defavorabilă și interpretarea prin analogie a legii penale/contravenționale sunt interzise.**

În așa mod, în planul reglementării legislative suntem în prezența unei incertitudini, care crează premise de imprevizibilitate a normelor de drept aplicabile în speța dată.

Respectiv, consider că odată cu incertitudinea legislativă, care, la rândul ei o determină pe cea jurisdicțională, datorită imposibilității determinării normei necesare a fi aplicate este încălcat grav **principiul preeminenței dreptului**, care impune ca orice imixtiune a autorităților în dreptul individului, pe care Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a libertăților fundamentale le protejează, să fie supusă unui control riguros.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului a indicat în practica sa că **o normă este clară, accesibilă și previzibilă** numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane să își corecteze conduita și să fie capabilă, cu consiliere adecvată, să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-o normă (*Silver s.a. vs. Regatul Unit*, 25 martie 1983). Odată ce statul adoptă o soluție, aceasta trebuie să fie pusă în aplicare cu claritate și coerență pentru a evita pe cât este posibil **insecuritatea juridică și incertitudinea pentru subiectele de drept vizate** de către măsurile de aplicare a acestei soluții (*Păduraru vs. România*, 1 decembrie 2005).

În contextul legislativ creat, se impune concluzia precum că constatarea unuia din elementele constitutive ale laturii obiective, respectiv, **urmarea imediată (deoarece suntem în prezența unei componente materiale de infracțiune)**, la normele invocate, care prevăd responsabilitatea pentru fapta imputată, este imposibil de determinat.

Altfel spus, normele nu cuprind elementele necesare pentru conturarea **tipicității faptei**. Astfel, ne aflăm în fața unei norme invalide cu conținutul neprecizat în întregime, ceea ce contravine flagrant normelor de tehnică legislativă.

IV – Expunerea pretinselor încălcări a Constituției și a argumentelor în sprijinul acestor afirmații

14. Prin prezenta sesizare, solicit Curții Constituționale a Republicii Moldova verificarea corespunderii cerințelor Constituției a sintagmelor „*dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile*”, care se conține în dispoziția art.328 alin.(1) Cod penal și „*soldate cu urmări grave*”, care se conțin în dispoziția art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal, deoarece, la părerea apărării contravin flagrant prevederilor art.6 paragraful 1 și art.7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și a prevederilor art.22 al Constituției Republicii Moldova, potrivit căroră „*Nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos. De asemenea, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos*”.

14.1) Avînd în vedere faptul că, începînd cu anul 2009 depășirea atribuțiilor de serviciu și excesul de putere sunt pedepsite atît de art.313 Cod contravențional, cît și de art.328 alin.(1) Cod penal, diferența dintre aceste două norme de drept, fiind pe de o parte mențiunea din norma contravențională „*dacă fapta nu întrunește elementele*

constitutive ale infracțiunii” și cea din norma penală „*dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile*”, iar în contextul legislativ creat nu este posibilă identificarea unuia din elementele constitutive ale laturii obiective, respectiv, urmarea imediată (deoarece suntem în prezența unor componente materiale de contravenție/infracțiune), este imposibilă conturarea tipicității faptei (contravenție sau infracțiune).

Din acest punct de vedere se impune și scoaterea în evidență a faptului că, ținând cont de prioritatea normelor de drept, Codul contravențional fiind aprobat, respectiv a intrat în vigoare în anul 2009, iar cel penal în anul 2003, prevederile art.328 Cod penal nu pot fi aplicate în dauna art.313 Cod contravențional.

Toate argumentele invocate în prezenta sesizare cu privire la lipsa de claritate, accesibilitate și previzibilitate caracterizează inclusiv sintagma care se conține în art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal, potrivit căreia se sancționează fapta de depășire sau exces care s-ar fi „*soldat cu urmări grave*”, din motivul că Legea nu indică care ar fi aceste urmări grave și în dependență de care circumstanțe ar urma acestea să fie apreciate, situație, care, la fel, lasă la discreția reprezentantului organului de urmărire penală sau a judecătorului aprecierea existenței sau inexistenței elementului respectiv al componenței de infracțiune.

14.2) La fel, consider că se impune verificarea constituționalității inclusiv a prevederilor art.126 alin.(2) Cod penal, potrivit căruia „*Caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului*”, pentru a stabili dacă este conform prevederilor art.16 alin.(2) al Constituției Republicii Moldova, potrivit căruia „*Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială*”.

Consider imperioasă necesitatea verificării constituționalității inclusiv a prevederilor art.126 alin.(2) Cod penal ori, contrar principiului egalității tuturor în fața Legii, pentru aceleași fapte o persoană poate fi trasă la răspundere penală, iar alta nu, în dependență de modul subiectiv/selectiv de apreciere a însemnătății valorii ocrotite de Lege pentru victimă, reprezentant al organului de urmărire penală sau al instanței de judecată.

V – Expunerea datelor suplimentare ale autorului sesizării

15. În drept, prezentul demers mi-l bazez pe prevederile art.2, art.7 alin.(3), 39 pct.4), art.68 alin.(1) pct.7), art.345 alin.(4) pct.1) Cod de procedură penală, invocînd în principal prevederile art.6 paragraful 1 și art.7 paragraful 1 Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care statuează că

nimeni nu poate fi urmărit și pedepsit pentru o faptă care la momentul comiterii nu constituia infracțiune și art.16 și art.22 din Constituția Republicii Moldova, care consacră același principiu enunțat de norma precitată a Convenției.

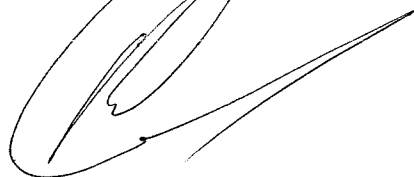
VI – Documente anexate

La prezenta sesizare, urmează a fi anexate de către judecătorul de instrucție demersul procurorului din 26.04.2017, prin care s-a solicitat aplicarea măsurii preventive în privința lui Gamrețki Igor, precum și materialele anexate la procedura dată, prin care se confirmă caracterul arbitrar și vag al sintagmelor „dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile”, care se conține în dispoziția art.328 alin.(1) Cod penal și „soldate cu urmări grave”, care se conține în dispoziția art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal.

VII – Declarația și semnătura

Declar pe onoare că informațiile care au fost expuse în prezenta sesizare sunt exacte.

Sesizarea dată se depune în judecătoria Chișinău, judecător Andrei
Neulcea, la data de 27.04.2017.

avocat Radu Dumneanu

27 aprilie 2017

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani

municipiul Chișinău

În componența:

Președintelui ședinței, judecătorul Andrei Niculcea, desemnat cu atribuții de judecător de instrucție;

grefierului Gabriela Rotaru;

cu participarea:

procurorului în Procuratura Anticorupție, Dumitru Robu;

avocatului Radu Dumneanu;

învinuitului Gamrețki Igor fiul lui Petru.

Examinând în ședință închisă cererea avocatului Radu Dumneanu, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a art.328 alin.(1) și art.328 alin.(3) lit.d) din Codul penal înaintată la examinarea demersului procurorului în Procuratura Anticorupție, Dumitru Robu, din 26 aprilie 2017, cu privire la aplicarea măsurii preventive „*arestarea preventivă*” în privința învinuitului Gamrețki Igor fiul lui Petru, născut la 28.03.1979, originar și locuitor a mun.Chișinău str.E.Coca 31, ap.30, moldovean, studii medii, supus militar, căsătorit, la întreținere doi copii minori, șef al Direcției generale transport public și căi de comunicație a Primăriei mun.Chișinău, fără antecedente penale, cetățean a Republicii Moldova, care se învinuiește în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), art.328 alin.(3) lit.b) și d) din Codul penal, instanța de judecată,-

C O N S T A T Ă :

La data de 26 aprilie 2017, procurorul în Procuratura Anticorupție, Dumitru Robu, a înaintat un demers cu privire la aplicarea măsurii preventive „*arestarea preventivă*” în privința învinuitului Gamrețki Igor, pe un termen de 30 zile.

În cadrul ședinței de examinare a demersului avocatul învinuitului a înaintat o cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a sintagmelor „dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile”, care se conțin în dispoziția art.328 alin.(1) din Codul penal și „soldate cu urmări grave”, care se conțin în dispoziția art.328 alin.(3) lit.d) din Codul penal, deoarece contravin art.6 paragraful 1 și art.7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, precum și art.22 al Constituției Republicii Moldova.

Avocatul Dumneanu Radu și învinuitul Gamrețki Igor au susținut cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, solicitând admiterea acesteia în baza motivelor invocate.

Procurorul a solicitat respingerea cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, ca fiind neîntemeiată.

Audiind participanții la proces, studiind materialele din dosar, instanța de judecată consideră necesar de ridica excepția de neconstituționalitate și de a remite Curții Constituționale sesizarea depusă de avocatul Dumneanu Radu care acționează în interesele învinuitului Gamrețki Igor, reieșind din următoarele considerente.

Conform Hotărârii Curții Constituționale din 09.02.2016, privind interpretarea articolului 135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova, excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu.

Înalta Curte a statuat că, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza, în temeiul aplicării directe a articolului 135 alineatul (1) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova.

Totodată, judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135

alin.(1) lit.a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Drept urmare a celor justificate, ținând cont de faptul că, obiectul sesizării intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin.(1) lit.a) din Constituție, fiind o lege organică, excepția a fost ridicată de avocatul învinuitului, prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei și Curtea Constituțională nu s-a expus anterior referitor la prevederile care se invocă a fi neconstituționale, instanța va prezenta Curții Constituționale sesizarea depusă de avocatul Dumneanu Radu, care acționează în interesele învinuitului Gamrețki Igor.

Subsidiar, suspendarea procesului constă în încetarea temporară a actelor de procedură de către instanța de judecată din cauza unor împrejurări obiective, ce fac imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. La moment este imposibil de determinat când împrejurarea obiectivă va dispărea, la caz Curtea constituțională se va expune asupra excepției de neconstituționalitate invocate de către, avocatul .

Prin urmare, luând în considerare că, la moment se examinează demersul cu privire la aplicarea măsurii preventive „arestarea preventivă” în privința învinuitului Gamrețki Igor, instanța ajunge la concluzia de a nu suspenda procesul în examinarea demersului de aplicare a măsurii preventive, or acesta ar duce la expirarea termenului reținerii persoanei.

Mai mult decât atât, inclusiv Curtea Constituțională a menționat în pct.81 al Hotărârii din 09.02.2016, privind interpretarea articolului 135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova, că suspendarea procesului până la soluționarea de către Curtea Constituțională a excepției de neconstituționalitate este necesară pentru a exclude aplicarea normelor contrare Constituției la soluționarea unei cauze. Prin urmare, instanța consideră necesar de a nu suspenda procesul, deoarece sintagma care se invocă a fi neconstituțională, nu se referă la temeiurile necesare de aplicare a măsurii preventive.

În acest context, conducându-se de Hotărârea Curții Constituționale din 09.02.2016, privind interpretarea articolului 135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova, instanța de judecată,-

D I S P U N E :

Se ridică excepția de neconstituționalitate depusă de avocatul Dumneanu Radu în interesele învinuitului Gamrețki Igor înaintată la examinarea demersului procurorului în Procuratura Anticorupție, Dumitru Robu, din 26 aprilie 2017, cu privire la aplicarea măsurii preventive „arestarea preventivă” în privința învinuitului Gamrețki Igor, privind sintagmele „dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile”, care se conțin în dispoziția art.328 alin.(1) din Codul penal și „soldate cu urmări grave”, care se conțin în dispoziția art.328 alin.(3) lit.d) din Codul penal.

Se remite după competență Curții Constituționale sesizarea avocatului Radu Dumneanu care acționează în interesele învinuitului, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate înaintată la examinarea demersului procurorului în Procuratura Anticorupție, Dumitru Robu, din 26 aprilie 2017, cu privire la aplicarea măsurii preventive „arestarea preventivă” în privința învinuitului Gamrețki Igor.

Încheierea nu este susceptibilă căilor de atac.

**Președintele ședinței,
judecătorul**

Andrei Niculcea

COPIA CORRESPUNDE
CU ORIGINALUL
Andrei Niculcea